

χεν ήδη έκφέρει κατά τού λαοῦ, τοῦ φίλα φρονοῦντος ἡμῖν. Τὸ ἄρθρον ὅμως τούτῳ ἐγράφη μετὰ τὴν ἐμὴν δημιλίαν, ἵτοι τῇ Παρασκευῇ 1 Ἰουλίου, μετὰ τὴν διαδήλωσιν τουτέστι τῆς Πέμπτης.

Καὶ τοῦτο ἐν τούτοις τὸ ἄρθρον εἰνε πάλιν μεστὸν ἴσουτιτομον καὶ ὕβρεων πρὸς τὸν λαόν, τὸν φίλα ἡμῖν φρονοῦντα. Καὶ ἐκ τῶν ὑπέρων ἀρχ ἀποδεικνύεται ὅτι καλῶς ἔχαρακτηρίζησαν τὰ περὶ τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν πρότερον παρὰ τοῦ ἡμετέρου παλαιστοῦ γραφέντα.

Ἐπὶ τὰ κείμενα:

Φύλλον «Αἰῶνος» ὑπ' ἀριθ. 4204 τῆς 1 Ἰουλίου, Παρασκευῆ:

α') Διαδήλωσις ὑπὲρ τοῦ κ. Δ. Σούτζου: «Ἐκλογεῖς Βενεζερίων παρηκολούθουν ὑπὲρ τοὺς χιλίους, ἐν οἷς καὶ πολλῶν τατοὶ σπουδαῖοι πολεῖται· τὸ λοιπὸν ἦν πλήθος περιέργων, παιδείων, ἐφήβων (αὗτοι εἶνε οἱ λοιστροί) καὶ ἀλλοδαπῶν.» (Σελ. 1, στήλη 3.)

β') Διαδήλωσις ὑπὲρ τοῦ κ. Κ. Φρεαρίτου: «Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην οἱ πρὸ δώρων συνηγμένοι ἐνώπιον τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Φρεαρίτου πολεῖται ἡριθμοῦντο περὶ τοὺς χιλίους, ἀπαντεῖς κατασηματάρχαι, ἔμποροι, δικηγόροι, ἱατροί, οβιομήχανοι παῖ κηναταῖ, οἱ σπουδαιότατοι τῶν ἐκλογέων τῆς πρωτευούσης. Οὐδὲ εἰς παῖς ἢ ἐφηβοῖς ἐφαινετο ἐν μέσῳ τῆς συναθροίσεως ταύτης, οὐδεὶς ἄγνωστος ἢ ἀγώνυμος.» (σελ. 1, στήλη 3.)

Καὶ κατωτέρω περὶ τῆς ὑπὲρ τοῦ κ. Φρεαρίτου διαδηλώσεως: «οὐδαμοῦ ἐφαίνετο ἢ τις παῖς, ἢ τις ἀγρωστος, ἢ οὐτις ἀρώνυμος, πάντες δὲ ἡσαν ἐργάται ἀληθεῖς καὶ διακεκριμένοι πολεῖται, ἐκλογεῖς πραγματικοί οὐδεμίᾳ ἡκούετο νάραρθρος κραυγὴ ἢ τὰ εἰσαγθέρτα παλαμάκια, ἀλλ' ἐπενκράτει ἢ ἐπιβάλλουσα σιγὴ τῷ πολεμαίον καὶ συναισθανομένω τῷ μέρει τῆς στιγμῆς πολιτῶν.» (Σελ. 2, στήλ. 1.)

Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι τὰ εὑθὺς ἀνωτέρω τοία κείμενα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ, ἐνῷ λέγονται μὲν τινες εὐνοῖκαὶ λέξεις ὑπὲρ τῶν πολιτῶν τῆς πόλεως, ἴσουτιτικῶτα δημοσίαις τοῖς πολιτοῖς καὶ αἰ ἀντιθέσεις καὶ οἱ παραλληλισμοὶ μεταξὺ τῶν ἡμετέρων φίλων καὶ τῶν φίλων τῶν ἀντιθέτων. Μεταξὺ παιδείων καὶ ἐφήβων, ἀγνώστων καὶ ἀγώνυμων, τῶν δὲ ἀντιθέτων ἡμῖν ἀπάντων κατασηματαρχῶν, ἐμπόρων βιομηχάνων κλπ.

Οπως δήποτε δὲ αἱ εὐνοῖκαι λέξεις ἐλέχθησαν τὴν ὑπέρτατην τῆς ἡμῆς δημιλίας, πρότερον οὐδεμίᾳ, εἰμὶ μόνον λῆρος καὶ ὕβρεις κατὰ τῶν ἡμετέρων φίλων, οἵτινες ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἀπεδείχθησαν οὐχὶ ὑπὲρ τοὺς χιλίους, ἀλλ' ὑπὲρ τοὺς τετρακισχιλίους.

Οτι πάλιν ἡνόνει κυρίως τοὺς ἡμετέρους φίλους ὅταν ὁ παλαιστὴς ἐγραφε τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τετάρτῃ περὶ ἀκάκων παιδιῶν ἢ ἐρήμων, περὶ μὴ ἐχόντων ψῆφον, μὴ μετερχομένων ἐλεύθερον ἐπάγγελμα, μὴ ἀποτινότων φόρους, διαιτωμένων ἐν οἰοπωλεῖοις ἐπὶ ἑδομάδας κλπ. ἀποδεικνυεται ἀριδηλότατα καὶ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω δημοσιεύθεντος ἄρθρου τῆς Παρασκευῆς, ἐνῷ μεταγειρίζεται τὰς αὐτὰς λέξεις, ἀντιθέτων τῇ ὑπὲρ ἡμῶν διαδήλωσιν πρὸς τὴν ὑπὲρ τοῦ κ. Φρεαρίτου, καὶ προσθέτων καθ' ἡμῶν τὰς λέξεις ἀγρωστοῖς, ἀρώνυμοι κλπ.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω, δημοσιεύθησμενα καὶ ἐν παραρτήματι (διότι καὶ εἰς τοῦτο κατέφυγεν ὁ παλαιστὴς) δὲν μένει ἢ νὴ κληνὴ δ. Τ. Φιλήμων τὴν κεφαλὴν καὶ νὰ αἰτήσηται συγγνώμην, δις ὑπερσχέθη. «Ἀλλως δικαιοῦται πᾶς τις καὶ ἐγὼ μεταχειρίζομενος τὰς αὐτὰς λέξεις, τὰς κατ' ἐμοῦ γρα-

φείσας, νὰ ἀποδώσῃ αὐτῷ ταύτας καὶ νὰ καλῶμεν αὐτὸν ἀτιμονον συκοφάτην καὶ θρασύδειλον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰουλίου 1883

Νικόλαος Δ. Λεβίδης

ΑΛΛΟΣ ΦΟΝΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σπάρτη, 4 Ιουλίου.

Δύο κόμματα ἐπάλαιον ἐδῶ περὶ τὴν Δημαρχίαν τῆς Σπάρτης. Καὶ τὸ μὲν ὑπερικῶς ἀποτυχόν, ἀλλ' ηθικῶς ἐπιτυχόν σύστημα εἴγε προσβάλλει ὡς ὑποψήφιον ἀνδρά ρέκτην διαχρινόμενον ἐπὶ εὐθύτητι χαρακτῆρος καὶ πιεύματι προσόδου, ἂν τὰ μεγάλα ἀποτελέσματα καλῶς ἔξεικόντεν ἐν τῷ προγράμματι του, καὶ δέ ποτε δεῖται τὴν εὐθύτητά του, μὴ θελήσας τὰ παραχωρήσα παρανόμως προκομίας εἰς καμματαρχίσκον τιμας, εἴτερες ἔδωκαν τὴν ὑποστήριξίν των εἰς διλοις ὑποσχεθέντας αὐτοῖς πολλά· καὶ δηλούς εἰς αὐτὸν μὴ ἐρροῦντα τὰ προσχεθῆ εἴμην ὅτι συνέφερε τῷ τόπῳ. Αἱ φράσεις δὲ αὗται νομίζω, ὅτι πρόπει καλῶς ἡ σημειωθῶσι, διότι δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ τὰς ἐπαναλάβωμεν, διὰ πολλοὺς Ἐλληνας ὑποψηφίους δημάρχους· δὲ ἀνὴρ οὗτος εἶνε δὲ κ. Κρεββατᾶς ὁ ἐπιλαχών δημάρχος Σπάρτης.

Τὸ δὲ σύστημα τὸ διὰ τῶν συνήθων κακοήθων μέσων ἐπιτυχόδως ὑποψήφιον εἴχε προβάλλει τὸν κ. Μελετόπουλον, ἀνθρώπον, διστις ὑπορεῖ νὰ πολὺ καλῶς εἰς τὸ νὰ κτίζῃ σπήτηται, δὲν εἶνε ὅμως ἴκανὸς νὰ καθέξῃ τὴν ἐλαχίστην δημοσίαν θέσιν, ως μὴ περιοσμούμενος ὑπ' οὐδενὸς ἐκείνων τῶν προτερημάτων, ὃν δὲ διέπειλε νὰ στολίζηται πᾶς δημόσιος ἀρχῶν.

Καὶ ἐν τούτοις, ἀν καὶ δὲ κ. Κρεββατᾶς ὑπεστηρίζετο ὃρος διλού τοῦ ἀνεπτυγμένου κόσμου, διορῶντος ἐν ἀυτῷ πρόσωπον, διπερ ἐμβέλλει ν' ἀναγκαῖτιση τὸν πρὸς τὴν ὑπεισθορόμην δρόμον τῆς πόλεως δίδωσι πόλεων πρὸς τὴν πρόοδον, ἀφ' ἡς πολλοὺς παρασάγγας ἀπέχει ὁ δυστυχῆς οὗτος τόπος, ἐν τούτοις ὁ κ. Κρεββατᾶς ἀπέτυχε καὶ ἐπέτυγε τὸ ζῆλο σύστημα, ἔορτάζον σήμερον διὰ τραουλλῶν καὶ ζουράδων τὸν θρίαμβόν του, οὗ τηλεγραφικῶς μετέσχε καὶ ὁ κ. Τρικούπης. Καὶ οὕτω καὶ πάλιν ὁ δυστυχῆς λαός μεθύων καὶ ἀπὸ τὰ ρουσφέτια καὶ ἀπὸ τὸν ρητινίτην νομίζει ὅτι παρευρίσκεται εἰς ἑορτὴν μελλουσαν νὰ χαράξῃ τὴν ὁδὸν τῆς πολιτικῆς του εὐημερίας καὶ δὲν ἐννοεῖ ὅτι συμμετέχει ἑορτῆς διδομένης, διότι καὶ νέαν τετραετίαν ἐπεσερε εἰς τὰ δίλτυα τῶν ρουσφετίδων καὶ αἰσχρῶν πολιτευτῶν. Αλλὰ ἐσται ἡμαρ δι' ἀν ποτ' διλώλωσι κακοήθεις καὶ εὐχηθῶμεν ἵνα τὸ ἡμαρ μὴ ἐφίσταται πολύ.

Αἱ ἐκλογαὶ ἐγένει καθ' ὅλον τὸν νομὸν Λακωνίας ἐνηργήθησαν μεθ' ήσυχίας καὶ τὸ μόνον αἰματηρὸν ἐπεισόδειον εἶνε ὁ φόνος τοῦ ἀτέρου τῶν ὑποψηφίων δημάρχων Οἰνοῦντος Δημαρχ, μὴ ἐμποδίσαν ἐν τούτοις τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀντιθέτων αὐτοῦ καὶ τῶν ἀλλῶν συνυποψήφιων τοι.

Περιττὸν κρίνω νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἡ ἀποτυχία τοῦ Χρυσοκανθάρου ἐδῶ ἡκούσθη μετὰ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἡ ἀγαλλιάσις ἡτο μεγαλειτέρα καθ' ὅσον ἔνεκα ἐσφαλμένων πληροφορῶν τὸ ἐνταῦθα τηλεγραφεῖον εἴχεν ἀναγγείλει τὴν ὁδὸν δημάρχου ἐπιτυχίαν του, εἰδῆσις, ἡτοις πολλοὺς ἀνησύχησε καὶ τοὺς ἔκαψε νὰ τρέξουν εἰς τὸ τηλεγραφεῖον διὰ νὰ μάθουν τὴν ἀληθῆ εἰδήσην, ἡτοις ἐφθασε τὴν 11 μ. μ. ἐδῶ εὐτυχῶς ἀναγγείλασα τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Σούτσου.

Ταῦγετος.